Tin Mừng Chúa Nhật Lễ Lá (Năm B) *Mc 14,1 - 15,47*

Bài đọc 1 Is 50,4-7
Bài trích sách ngôn sứ I-sai-a.
4Đức Chúa là Chúa Thượng
đã cho tôi nói năng như một người môn đệ,
để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức.
Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi
để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ.
5Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi,
còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui.
6Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn,
giơ má cho người ta giật râu.
Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ.
7Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi,
vì thế, tôi đã không hổ thẹn,
vì thế, tôi trơ mặt ra như đá.
Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

Đáp ca Tv 21,7-9.17-18.19-20.23.24 (Đ. c.2a)
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?
7Thân sâu bọ chứ người đâu phải,
con bị đời mắng chửi dể duôi.8Thấy con ai cũng chê cười,
lắc đầu bĩu mỏ buông lời mỉa mai :"Nó cậy Chúa, mặc Người cứu nó !
Người có thương, giải gỡ đi nào !"
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?
17Cả bầy chó trong ngoài vây bủa,
chúng đâm con thủng cả chân tay,18xương con đếm được vắn dài,
chúng đưa cặp mắt cứ hoài ngó xem.
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?
19Áo mặc ngoài chúng đem chia chác,
còn áo trong cũng bắt thăm luôn.20Chúa là sức mạnh con nương,
cứu mau, lạy Chúa, xin đừng đứng xa.
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?

[23]Con nguyện sẽ loan truyền danh Chúa
cho anh em tất cả được hay,
và trong đại hội dân Ngài,
con xin dâng tiến một bài tán dương.
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?
[24]Hỡi những ai kính sợ Đức Chúa, hãy ca tụng Người đi !
Hỡi toàn thể giống nòi Gia-cóp, nào hãy tôn vinh Người !
Dòng dõi Ít-ra-en tất cả, nào một dạ khiếp oai !
Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?

Bài đọc 2 Pl 2,6-11

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê.
[6]Đức Giê-su Ki-tô
vốn dĩ là Thiên Chúa
mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì
địa vị ngang hàng với Thiên Chúa,
[7]nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang
mặc lấy thân nô lệ,
trở nên giống phàm nhân
sống như người trần thế.
[8]Người lại còn hạ mình,
vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết,
chết trên cây thập tự.
[9]Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người
và tặng ban danh hiệu
trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu.
[10]Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su,
cả trên trời dưới đất
và trong nơi âm phủ,
muôn vật phải bái quỳ ;
[11]và để tôn vinh Thiên Chúa Cha,
mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng :
“Đức Giê-su Ki-tô là Chúa”.

Cuộc thương khó của Chúa Giêsu Kitô theo thánh Mác cô.

NK. Hai ngày trước lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men, các thượng tế và kinh sư bày mưu tính kế bắt Đức Giêsu để giết Người 2 vì họ nói: "Đừng làm vào chính ngày lễ, kẻo dân chúng náo động."
Lúc đó, Đức Giê-su đang ở làng Bê-ta-ni-a, tại nhà ông Si-mon Cùi. Giữa lúc Người dùng bữa, có một người phụ nữ đến, mang theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm cam tùng nguyên chất thứ đắt tiền. Cô đập ra, đổ dầu thơm trên đầu Người.4 Có vài người lấy làm bực tức, nói với nhau:

CN. "Phí dầu thơm như thế để làm gì?5 Dầu đó có thể đem bán lấy trên ba trăm quan tiền mà bố thí cho người nghèo."

NK. Rồi họ gắt gỏng với cô.6 Nhưng Đức Giê-su bảo họ:

✝ "Cứ để cho cô làm. Sao lại muốn gây chuyện? Cô ấy vừa làm cho tôi một việc nghĩa.7 Người nghèo thì lúc nào các ông chẳng có bên cạnh mình, các ông muốn làm phúc cho họ bao giờ mà chẳng được! Còn tôi, các ông chẳng có mãi đâu!8 Điều gì làm được thì cô đã làm: cô đã lấy dầu thơm ướp xác tôi, để chuẩn bị ngày mai táng.9 Tôi bảo thật các ông: Hễ Tin Mừng được loan báo đến đâu trong khắp thiên hạ, thì nơi đó việc cô vừa làm cũng sẽ được kể lại để nhớ tới cô."

NK. Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một người trong Nhóm Mười Hai, đi gặp các thượng tế để nộp Người cho họ.11 Nghe hắn nói, họ rất mừng và hứa cho tiền. Giu-đa liền tìm cách nộp Người sao cho tiện. Ngày thứ nhất trong tuần Bánh Không Men, là ngày sát tế chiên Vượt Qua, các môn đệ thưa với Đức Giê-su:

CN. "Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu? "

NK. Người sai hai môn đệ đi, và dặn họ:

✝ "Các anh đi vào thành, và sẽ có một người mang vò nước đón gặp các anh. Cứ đi theo người đó.14 Người đó vào nhà nào, các anh hãy thưa với chủ nhà: Thầy nhắn: Thầy sẽ ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ ở phòng nào?15 Và ông ấy sẽ chỉ cho các anh một phòng rộng rãi trên lầu, đã được chuẩn bị sẵn sàng: và ở đó, các anh hãy dọn tiệc cho chúng ta."

NK. Hai môn đệ ra đi. Vào đến thành, các ông thấy mọi sự y như Người đã nói. Và các ông dọn tiệc Vượt Qua.

Chiều đến, Đức Giê-su và Nhóm Mười Hai cùng tới.18 Đang khi dùng bữa, Người nói:

✝ "Thầy bảo thật anh em, có người trong anh em sẽ nộp Thầy, mà lại là người đang cùng ăn với Thầy."

NK. Các môn đệ đâm ra buồn rầu, và lần lượt hỏi Người:

CN. "Chẳng lẽ con sao? "

NK. Người đáp:

✝ "Chính là một trong Nhóm Mười Hai đây, mà là người chấm chung một đĩa với Thầy.21 Đã hẳn, Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người. Nhưng khốn cho kẻ nào nộp Con Người: thà kẻ đó đừng sinh ra thì hơn!”

NK. Cũng đang bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho các ông và nói:

✝ "Anh em hãy cầm lấy, đây là mình Thầy."

NK. Và Người cầm chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các ông, và tất cả đều uống chén này.24 Người bảo các ông:

✝ "Đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra vì muôn người.25
Thầy bảo thật anh em: chẳng bao giờ Thầy còn uống sản phẩm của cây nho nữa, cho đến ngày Thầy uống thứ rượu mới trong Nước Thiên Chúa."

NK. Hát thánh vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Ô-liu.27 Đức Giê-su nói với các ông:

✝ "Tất cả anh em sẽ vấp ngã, vì Kinh Thánh đã chép: Ta sẽ đánh người chăn chiên, và chiên sẽ tan tác.28 Nhưng sau khi trỗi dậy, Thầy sẽ đến Ga-li-lê trước anh em."

NK. Ông Phê-rô liền thưa:

CN. "Dầu tất cả có vấp ngã đi nữa, thì con cũng nhất định là không."30

NK. Đức Giê-su nói với ông:

✝ "Thầy bảo thật anh: hôm nay, nội đêm nay, gà chưa kịp gáy hai lần, thì chính anh, anh đã chối Thầy đến ba lần."31

NK. Nhưng ông Phê-rô lại nói quả quyết hơn:

CN. "Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy."

NK. Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-ma-ni. Người nói với các ông:

✝ "Anh em ngồi lại đây, trong khi Thầy cầu nguyện."

NK. Rồi Người đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo. Người bắt đầu cảm thấy hãi hùng xao xuyến.34 Người nói với các ông:

✝ "Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức."

NK. Người đi xa hơn một chút, sấp mình xuống đất mà cầu xin cho mình khỏi phải qua giờ ấy, nếu có thể được. Người nói:

✝ "Áp-ba, Cha ơi, Cha làm được mọi sự, xin cất chén này xa con. Nhưng xin đừng
làm điều con muốn, mà làm điều Cha muốn."

NK. Rồi Người trở lại, thấy các môn đệ đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô:

✝ "Si-mon, anh ngủ à? Anh không thức nổi một giờ sao?38
Anh em hãy canh thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ.
Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối."39

NK. Người lại đi cầu nguyện, kêu xin như lần trước.40 Rồi Người trở lại, thấy các môn đệ vẫn ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. Các ông chẳng biết trả lời làm sao với Người.41 Lần thứ ba, Người trở lại và bảo các ông:

✝ "Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao? Thôi, đủ rồi. Giờ đã điểm. Này Con Người bị nộp vào tay phường tội lỗi.42 Đứng dậy, ta đi nào! Kìa kẻ nộp Thầy đã tới! "

NK. Ngay lúc đó, khi Người còn đang nói, thì Giu-đa, một người trong Nhóm Mười Hai, xuất hiện. Cùng đi với hắn, có một đám đông mang gươm giáo gậy gộc. Họ được các thượng tế, kinh sư và kỳ mục sai đến.44 Kẻ nộp Đức Giê-su đã cho họ một ám hiệu, hắn dặn rằng:

CN. "Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận."

NK. Vừa tới, Giu-đa tiến lại gần Người và nói:

CN. "Thưa Thầy! ",

NK. Rồi hôn Người. Họ liền tra tay bắt Người. Nhưng một trong những kẻ đang có mặt tại đó tuốt gươm ra, chém phải tên đầy tớ của thượng tế, làm nó đứt tai. Đức Giê-su nói với họ:

✝ "Tôi là một tên cướp sao mà các ông đem gươm giáo gậy gộc đến bắt?49 Ngày

ngày, tôi vẫn ở giữa các ông, vẫn giảng dạy ở Đền Thờ, mà các ông không bắt. Nhưng thế này là để lời Sách Thánh được ứng nghiệm."

NK. Bấy giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết.51 Trong khi đó có một cậu thanh niên đi theo Người, mình khoác vỏn vẹn một tấm vải gai. Họ túm lấy anh.52 Anh liền trút tấm vải lại, bỏ chạy trần truồng.

Họ điệu Đức Giê-su đến vị thượng tế. Các thượng tế, kỳ mục và kinh sư tề tựu đông đủ.54 Ông Phê-rô theo Người xa xa, vào tận bên trong dinh thượng tế, và ngồi sưởi bên đống lửa với đám thuộc hạ.

Bấy giờ các thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng tìm lời chứng buộc tội Đức Giê-su để lên án tử hình, nhưng họ tìm không ra,56 vì tuy có nhiều kẻ đưa chứng gian tố cáo Người, nhưng các chứng ấy lại không ăn khớp với nhau.57 Có vài kẻ đứng lên cáo gian Người rằng:58

CN. "Chúng tôi có nghe ông ấy nói: Tôi sẽ phá Đền Thờ này do tay người phàm xây dựng, và nội ba ngày, tôi sẽ xây một Đền Thờ khác, không phải do tay người phàm! "

NK. Nhưng ngay về điểm này, chứng của họ cũng không ăn khớp với nhau. Bấy giờ vị thượng tế đứng lên giữa hội đồng hỏi Đức Giê-su:

CN. "Ông không nói lại được một lời sao? Mấy người này tố cáo ông gì đó?"

NK. Nhưng Đức Giê-su vẫn làm thinh, không đáp một tiếng. Vị thượng tế lại hỏi Người:

CN. "Ông có phải là Đấng Ki-tô, Con của Đấng Đáng Chúc Tụng không? "62 Đức Giê-su trả lời:

✝ "Phải, chính thế. Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng
và ngự giá mây trời mà đến."

NK. Vị thượng tế liền xé áo mình ra và nói:

CN. "Chúng ta cần gì nhân chứng nữa?64 Quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, quý vị nghĩ sao? "

NK. Tất cả đều kết án Người đáng chết. Thế là một số bắt đầu khạc nhổ vào Người, bịt mặt Người lại, vừa đánh đấm Người vừa nói:

CN. "Hãy nói tiên tri đi! "

NK. Và đám thuộc hạ tát Người túi bụi.

Ông Phê-rô đang ở dưới sân, có một người tớ gái của thượng tế đi tới;67 thấy ông ngồi sưởi, cô ta nhìn ông chòng chọc mà nói:

CN. "Cả bác nữa, bác cũng đã ở với cái ông người Na-da-rét, ông Giê-su đó chứ gì! "

NK. Ông liền chối:

CN. "Tôi chẳng biết, chẳng hiểu cô muốn nói gì! "

NK. Rồi ông bỏ đi ra phía tiền sảnh. Bấy giờ có tiếng gà gáy.69 Người tớ gái thấy ông, lại bắt đầu nói với những người đứng đó:

CN. "Bác này cũng thuộc bọn chúng đấy."

NK. Nhưng ông Phê-rô lại chối. Một lát sau, những người đứng đó lại nói với ông:

CN. "Đúng là bác thuộc bọn chúng, vì bác cũng là người Galilê!

NK. Nhưng ông Phêrô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng:

CN. "Tôi thề là không có biết người các ông nói đó! "

NK. Ngay lúc đó, gà gáy lần thứ hai. Ông Phê-rô sực nhớ điều Đức Giê-su đã nói với mình: "Gà chưa kịp gáy hai lần, thì anh đã chối Thầy đến ba lần." Thế là ông oà lên khóc.

Vừa tảng sáng, các thượng tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư, tức là toàn thể Thượng Hội Đồng. Sau đó, họ trói Đức Giê-su lại và giải đi nộp cho ông Phi-la-tô. Ông Phi-la-tô hỏi Người:

CN. "Ông là vua dân Do-thái sao? "

NK. Người trả lời:

✝ "Đúng như ngài nói đó."3

NK. Các thượng tế tố cáo Người nhiều tội,4 nên ông Phi-la-tô lại hỏi Người:

CN. "Ông không trả lời gì sao? Nghe kìa, họ tố cáo ông biết bao nhiêu tội! "

NK. Nhưng Đức Giê-su không trả lời gì nữa, khiến ông Phi-la-tô phải ngạc nhiên.

Vào mỗi dịp lễ lớn, ông thường phóng thích cho dân một người tù, tuỳ ý họ xin. Khi ấy có một người tên là Ba-ra-ba, đang bị giam với những tên phiến loạn đã giết người trong một vụ nổi dậy.8 Đám đông kéo nhau lên yêu cầu tổng trấn ban ân xá như thường lệ.9 Đáp lời họ yêu cầu, ông Phi-la-tô hỏi:

CN. "Các ông có muốn ta phóng thích vua dân Do-thái cho các ông không?"

NK. Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tỵ mà các thượng tế nộp Người.11 Nhưng các thượng tế sách động đám đông đòi ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba thì hơn.12 Ông Phi-la-tô lại hỏi:

CN. "Vậy ta phải xử thế nào với người mà các ông gọi là vua dân Do-thái? "

NK. Họ la lên:

DC. "Đóng đinh nó vào thập giá! "

NK. Ông Phi-la-tô lại hỏi:

CN. "Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác?"

NK. Họ càng la to:

DC. "Đóng đinh nó vào thập giá! "

NK. Vì muốn chiều lòng đám đông, ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba, truyền đánh đòn Đức Giê-su, rồi trao Người cho họ đóng đinh vào thập giá.

Lính điệu Đức Giê-su vào bên trong công trường, tức là dinh tổng trấn, và tập trung cả cơ đội lại.17 Chúng khoác cho Người một tấm áo điều, và kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người.18 Rồi chúng bái chào Người:

DC. "Vạn tuế đức vua dân Do-thái! "

NK. Chúng lấy cây sậy đập lên đầu Người, khạc nhổ vào Người, và quỳ gối bái lạy.20 Chế giễu chán, chúng lột áo điều ra, và cho Người mặc áo lại như trước. Sau đó, chúng dẫn Người đi để đóng đinh vào thập giá.

Lúc ấy, có một người từ miền quê lên, đi ngang qua đó, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê. Ông là thân phụ hai ông A-lê-xan-đê và Ru-phô. Chúng bắt ông vác thập giá đỡ Đức Giê-su.22 Chúng đưa Người lên một nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ. Chúng trao rượu pha mộc dược cho Người, nhưng Người không uống.24 Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau, xem ai được cái gì.25 Lúc chúng đóng đinh Người là giờ thứ ba.26 Bản án xử tội Người viết rằng: "Vua người Do-thái".27 Bên cạnh Người, chúng còn đóng đinh hai tên cướp, một đứa bên phải, một đứa bên trái. [28 Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Người bị liệt vào hạng những tên phạm pháp.] Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu vừa nói:

CN. "Ê, mi là kẻ phá Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được,30 có giỏi thì xuống khỏi thập giá mà cứu mình đi! "

NK. Các thượng tế và kinh sư cũng chế giễu Người như vậy, họ nói với nhau:

CN. "Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình.32 Ông Ki-tô vua Ít-ra-en, cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, để chúng ta thấy và tin."

NK. Cả những tên cùng chịu đóng đinh với Người cũng nhục mạ Người.

Vào giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ khắp mặt đất mãi đến giờ thứ chín.34
Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng:

✝ "Ê-lô-i, Ê-lô-i, la-ma xa-bác-tha-ni! - Lạy Thiên Chúa,
Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con? "

NK. Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói:

CN. "Kìa hắn kêu cứu ông Ê-li-a."

NK. Rồi có kẻ chạy đi lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, cắm vào một cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói:

CN. "Để xem ông Ê-li-a có đến đem hắn xuống không."

NK. Đức Giê-su lại kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở.

(Quỳ gối, thinh lặng trong giây lát)

NK. Bức màn trướng trong Đền Thờ bỗng xé ra làm hai từ trên xuống dưới.39 Viên đại đội trưởng đứng đối diện với Đức Giê-su, thấy Người tắt thở như vậy liền nói:

CN. "Quả thật, người này là Con Thiên Chúa."

Đó là lời Chúa

Reading I **Is 50:4-7**

The Lord GOD has given me
a well-trained tongue,
that I might know how to speak to the weary
a word that will rouse them.
Morning after morning

he opens my ear that I may hear;
and I have not rebelled,
have not turned back.
I gave my back to those who beat me,
my cheeks to those who plucked my beard;
my face I did not shield
from buffets and spitting.
The Lord GOD is my help,
therefore I am not disgraced;
I have set my face like flint,
knowing that I shall not be put to shame.

Reading II **Phil 2:6-11**

Christ Jesus, though he was in the form of God,
did not regard equality with God
something to be grasped.
Rather, he emptied himself,
taking the form of a slave,
coming in human likeness;
and found human in appearance,
he humbled himself,
becoming obedient to the point of death,
even death on a cross.
Because of this, God greatly exalted him
and bestowed on him the name
which is above every name,
that at the name of Jesus
every knee should bend,
of those in heaven and on earth and under the earth,
and every tongue confess that
Jesus Christ is Lord,
to the glory of God the Father.